Zwrot dotacji do powiatu

Kategoria: Rozwój i fundusze
Opublikowano: piątek, 07, czerwiec 2024 12:54
Bernadeta Skóbel
Odsłony: 489

WSA w Gdańsku: Podstawą zaliczenia danego dziecka do określonej grupy niepełnosprawności jest wyłącznie orzeczenie o potrzebie kształcenia specjalnego, określające formy tego kształcenia z uwzględnieniem rodzaju niepełnosprawności czy zaburzenia.

Sprawa dotyczyła stwierdzenia nieważności decyzji w sprawie określenia wysokości dotacji przypadającej do zwrotu do budżetu powiatu, jako pobranej w nadmiernej wysokości. Sąd oddalił skargę organu prowadzącego placówkę.

Sąd orzekający w sprawie odwołał się do orzeczenia NSA, w którym wskazano, że żaden inny dowód - poza tym orzeczeniem - nie uprawnia jednostki samorządu terytorialnego do uzyskania dopłat subwencyjnych objętych spornymi w sprawie wagami z tytułu kształcenia uczniów niepełnosprawnych. W przypadku braku właściwego orzeczenia zespołu orzekającego działającego w poradni psychologiczno-pedagogicznej nie było możliwe zaliczenie ucznia - tak jak to miało miejsce w tej sprawie - do grupy z określoną niepełnosprawnością. Dyrektorzy poszczególnych szkół nie są uprawnieni ani do ustalania we własnym zakresie na podstawie uzasadnienia orzeczenia (wbrew zaleceniom zespołu orzeczniczego) występowania u uczniów niepełnosprawności sprzężonej ani też wobec braku "aktualnych" orzeczeń ustalania występującego u dzieci rodzaju niepełnosprawności na podstawie poprzednio wydanych orzeczeń o potrzebie kształcenia specjalnego czy orzeczenia stwierdzającego niepełnosprawność (por. wyrok NSA z dnia 8 marca 2013 r., II GSK 2375/11). Tym samym, nie mogły zostać uwzględnione argumenty skarżącego o konieczności wywiedzenia ziszczenia się warunku wystąpienia niepełnosprawności sprzężonej z treści uzasadnień zakwestionowanych orzeczeń o potrzebie kształcenia specjalnego.

Odwołując się do okoliczności sprawy Sąd wskazał, że osoby, którym wydano zakwestionowane orzeczenia, nie miały stwierdzonej ani niepełnosprawności intelektualnej w stopniu głębokim, ani niepełnosprawności sprzężonej, gdyż w posiadanych orzeczeniach miały orzeczoną niepełnosprawność intelektualną (upośledzenie umysłowe) w stopniu umiarkowanym lub stopniu znacznym, bądź autyzm dziecięcy. W orzeczeniach tych nie wpisano drugiej niepełnosprawności, co mogłoby świadczy o istnieniu niepełnosprawności sprzężonej, pomimo braku jej formalnego wskazania. Zasadna jest zatem konstatacja, że osoby te nie spełniały określonych w przytoczonych powyżej przepisach wymagań do przyjęcia ich do prowadzonego przez skarżącego ośrodka rewalidacyjno-wychowawczego.

Wyrok WSA w Gdańsku z dnia 7 maja 2024 r. I SA/Gd 18/24. Orzeczenie jest nieprawomocne.

Źródło: orzeczenia.nsa.gov.pl

Phoca PDF